

(שהוא המה), מושם שראאה (שהראאש) כלולה משניהם, כמו שועף מפיט וארץ, והם כלולים משניהם.

על המכ שורה ברכה, על הלב שורה קדשה, על הראה שורה היחוד, ומה שבחה כלולה מכלם, והם יברך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה. יברך במת, יאר בלב, שם אור העינים, כמו שבארות הלב רואה, ישא בראה, שהוא שאותם, והוא שבחותם ושים לך שלום.

והם שמי"ה ראייה ר"י". שמי"ה במות, והוא בהפוך חווים, שורה בלחות וקריות של המכ למדם אותו, מצד הגבורה, והוא אריה מצד הגוף, שור מצד הנפש, שם אש ומים, אש שכילת מים יסודית, ראייה כל"ב, שהוא אש, ראייה אש ארייה, מים שכילת לדור אש יסודי של הלב, שלא ישרפ את כל הגוף.

ריח בראה, שיאצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המכ קרייה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מים יסודית וחציו יבשה, בגול זה שורה עלייה יסודית, אש שכילת מהרחה. חם לחם את הקוריות, לח להרטיב את הביש, זה שכלי וזה יסודי.

הבור זה אדם, שכלו מכם, מי מוציא אותו? מתחבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבו לקרביך גרבון וליחד הפל, ואלה הם בתחית הפתים, שבקום היה קדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, כלם לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פנוי המים (בראשית א ב) (נ"א דאיו מוחא), בגין דריאה (נ"א דרישא) כלילא מתרוייהו, גרונא דעופא מפייא וארעה, ואיןון כלילן מתרוייהו. על מוחא שראייא ברכה, על לבא שראייא קדשה, על ריאה שראייא יהוד, מתחבה כלילא מבלחו, ואיןון יברך במו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד). יברך במו"ה, יאר בלבא דתפין נהזר דעינין, כמה דוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיו שלום, הרא היא דכתיב וישם לך שלום.

וainon שמי"ה ראייה ר"י", שמי"ה במות, ואיה בהפוכה חו"ם, דשראייא בלחותא וקרירותא דמו"ה לחממא לייה, מפטרא גבורה, ואיה אריה מפטרא דגופא, שור מפטרא דנפשא, דיןון אש ומים, אש שכילת מים יסודית, ראייה בלב"א, דאיו אש, ראייה ארייה, מים שכילת ל夸רא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתחמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וראייה איה מפטרא דמו"ה קרייה, ומפטרא דלבא יבישה, ואיה חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שראייא עליה רוח אש שכילת, דאיו חם ולח, חם לחממא קריירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי וקדמי.

דברור דא אדם, דכליל מבלחו, ומאן אפיק ליה מתחבה, בגין אלין שכליים הו נחתין בקרבנה ל夸רא קרבנה ולייחדא כלא, ואلين איןון בתחיתת המטים, דב hon יהא קידשא בריך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין כליהן ל夸רא דא ברא, ויקבלו אלין באליין,

ומשלבים אלו באלו, זהו שפתות מקבילה הילאה וגומר. באותו זמן תהיה שמחה ונגון בקרוב שלם.

תקון עשרים ושנים

בראשית ברא אליה"ם, בראשית אחד הוא שלא התגלה, וברא שנים, שנים הם, והם ב', והם שניות נסתרים, ובמה ברא אותן? במקדה נסתרת אחת שנתקראת ראשית, ועליה נאמר כלם בחקמה עשית, ושני עלמות נסתרים לא היו מוגלים, עד שעשה להם שני לבושים, ומם? את השמים ואת הארץ. את השמים, לבוש לעולם העליון, שנברא במקדה העליונה, ואת הארץ, לבוש לעולם הפחתון, שנברא באליה"ם, שהיא האם העליונה.

" נקרא ראשית, והיא אב לכל, ה' אליה"ם, והוא אם של הכל, אם כל חי, ובחכמה, שהוא אב, לא נורעת אלא בבינה שהוא אליה"ם, ושם י"ה אבא ואמא באחד, שני עולמות נסתורים, וזה הם שני בניים, והם העולים מהה העולמים הבא. ר' העולים הבא, שהוא עולם ארוך, ה' העולם קצר, שאנו ארך.

ב' שני היכלות לשמי אומותיהם שהן י"ה, ועליו נאמר אליה"ם הבין דרכה והוא ידע את מקומה, וכי הם ב' היכלות הילו? אלא אחד הוא אהיה"ה, והשני אדני"י, ושניהם הם פגויים לשמי אומותיהם י"ה, אב ואם, וכך עולה חשבון אהיה"ה אדני"י (חسبון אליה"ם) לחשבון כנו"י, ובاه גנוזים האב והאם, וזהו הנסתורות ליהו"ה אליה"נו, י"ה, ואלו הם סתרים

ומשלבים אלין באلين, ה' הוא דכתיב (שמות ל"ח) מקבילה הילאה וגומר, בההוא זמנא יהא חדוה ונגינה, בקריבו דלהון.

תקונא עשרין ותרין

(דף סג ע"ב)

בראשית ברא אליה"ם, בראשית חד אליו דלא אתגלי"א, וברא תрин, תrin אינון, ואינון ב', ואינון תrin עלמין סתימין, בראשית ובמה ברא לוֹן במקודה חד אסתימה, כלם בחקמה עשית, ותרין עלמין סתימין לא הו אטגלי"ין, עד דעביד לוֹן תrin לבושים, ומאי נינחו את השמים ואת הארץ, את השמים לבושא לעלמא עלאה דאתברי במקודה עלאה, ואת הארץ לבושא לעלמא פתאה דאתברי באליה"ם דאייה אימה עלאה.

ר' ראשית אתקרי ואיה אבא דכלא, ה' אליה"ם ואיה אמא דכלא אם כל חי, ובחכמה דאייה אבא לא אשתחמוץ עלא בבינה דאייה אליה"ם, ותמן י"ה אבא ואימה בחדא, תrin עלמין סתימין, ויה אינון תrin בניין, ואינון עלמא דין וועלמא דאתרי, ר' עלמא דין דלאו אייה אריך.

ב' תrin היכליין לתרין אתוון דאיון י"ה, ועליה אתמר (איוב כח י) אליה"ם הבין הרפה והוא ידע את מקומה, ומאי ניחו ב' היכליין אלין, אלא חד אייה אהיה"ה, ותניינא אדני"י, ותרונייה אינון פנוין לתרין אתוון אהיה"ה י"ה אבא ואימה, והכי סליק חושבן אהיה"ה אדני"י (ס"א וחושבן אליה"ם) לחושבן כנו"י, ובאה גניזין אבא ואימה, ורק אייה הנסתירות ליהו"ה אליה"נו (דברים כת כח) י"ה,